

Čís. 10934.

Nastal-li klid ve vymáhání pohledávek vzhledem k zahájenému vyrovnání, nelze na věcech náležejících dlužníku nabytí soudcovského práva zástavního nebo uspokojovacího do doby, dokud nebude veřejně oznámeno usnesení, jímž se vyrovnací řízení prohlašuje za skončené. To platí i tehdy, bylo-li vyrovnání zahájeno podle vyrovnacího řádu platného na Slovensku.

(Rozh. ze dne 19. srpna 1931, R I 240/31.)

K návrhu vymáhacího věřitele ze dne 15. září 1930 povolil soud první stolice exekuci, rekursní soud exekuční návrh zamítl. Důvody: V exekučním návrhu bylo tvrzeno, že o jmění strany povinné bylo za sporu zahájeno na Slovensku vyrovnacího řízení a že vyrovnání bylo 21. května 1930 potvrzeno. Podle § 10 vyr. ř. v českých zemích platného nemůže být ode dne zahájení vyrovnacího řízení na hmotných věcech dlužníka nabyto soudcovského práva zástavního neb uspokojovacího. Že věc jest posuzovati podle předpisů zde platných, třebaže se vyrovnání vede na Slovensku, vyplývá z ustanovení čl. XVII. zákona ze dne 19. ledna 1928, čís. 23 sb. z. a n. Strana vymáhající ne-
tvrdila ani neosvědčila, že schvalující usnesení nabylo již právní moci a že vyrovnací řízení bylo již právoplatně skončeno a vyplývá naopak z příloh rekursu, že krajský soud v Bratislavě usnesením ze dne 21. května 1930 schválil vyrovnání, podle něhož dlužník měl zaplatiti věřitelům 46% ve třech splátkách, prvou ve výši 15% dne 7. června 1930 (v době, kdy exekuční titul nebyl ještě ani doručen), a to pod ztrátou lhůt a pod následky obživnutí původních pohledávek při nezaplacení kvoty do osmi dnů po její splatnosti (která tu nastala až 25. září 1930), a z dalšího potvrzení téhož soudu ze dne 4. října t. r. vyplývá, že do toho dne právoplatné usnesení o schválení vyrovnání ještě nebylo vydáno.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody:

Podle exekučního návrhu, došlého na soud dne 15. září 1930, bylo o jmění povinného dne 5. února 1930 zahájeno vyrovnací řízení a nastal tím klid ve vymáhání pohledávek. Plenárním usnesením ze dne 6. správně 8. listopadu 1927 pres. 758/25 (sb. n. s. čís. 7485) vyslovil a zevrubně odůvodnil nejvyšší soud, že, nastal-li klid ve vymáhání pohledávek podle § 10 (1) vyr. ř., nemůže na věcech dlužníku náležejících býti nabyto soudcovského práva zástavního neb uspokojovacího do doby, dokud nebylo veřejně oznámeno usnesení, jímž se vyrovnací řízení prohlašuje podle § 55 vyr. ř. za skončené. Stejná ustanovení, jako §§ 10 (1) a 55 řádu vyrovnacího, zavedeného čís. nař. ze dne 10. prosince 1914, čís. 337 ř. zák., obsahují také §§ 18 odst. (1) a 55 vyr. ř. slov. Co výše uvedeno, platí tudíž i tehdy, když vyrovnání bylo zahájeno podle vyrovná-

cího řádu slovenského, jak tomu jest v tomto případě. Bylo proto na vymáhající věřitelce, by v exekčním návrhu udala (§ 54 první odstavec čis. 3 ex. ř.) a dokázala (§ 55 druhý odstavec ex. ř.) nejen, že vyrovnání bylo soudem schváleno, nýbrž i, že ukončení řízení bylo veřejně oznámeno, což se podle příslušného vyrovnacího spisu krajského soudu v Bratislavě stalo teprve dne 6. prosince 1930.

Čís. 10935.

Do usnesení rekursního soudu, jímž bylo změněno usnesení prvního soudu, zrušující rok k výkonu vyjevovací přísahy vzhledem k podané žalobě podle § 35 ex. ř., v ten smysl, že se rok k výkonu vyjevovací přísahy nezrušuje a soudu první stolice ukládá, by ve vyjevovacím řízení proti dlužníku pokračoval, jest přípustným dovolací rekurs dlužníkův.

(Rozh. ze dne 19. srpna 1931, R II 128/31.)

K žalobě o nepřípustnost exekuce zrušil soud první stolice rok nařízený k vyjevovací přísaze. Rekursní soud změnil napadené usnesení v ten rozum, že se rok nařízený k vyjevovací přísaze nezrušuje, a uložil prvnímu soudu, by pokračoval ve vyjevovacím řízení proti dlužníku.

N e j v y š š í s o u d obnovil usnesení prvního soudu a uvedl v otázce, o níž tu jde, v

d ů v o d e c h:

Dovolací rekurs jest přípustný přes to, že v důsledku rozhodnutí soudu rekursního musil by býti položen rok k vykonání vyjevovací přísahy. Příslušné usnesení prvního soudu nemohlo by ovšem býti napadeno zvláštním rekurem (§ 66 ex. ř.). Ale o to tu nejde. Dlužnice si stěžuje do toho, že rekursní soud nařídil, by bylo pokračováno ve vyjevovacím řízení, které jest součástí exekčního řízení, a v té příčině není jí odňato právo stížnosti, třebaže usnesení rekursního soudu v sobě obsahuje též příkaz, by byl nařízen rok k vykonání vyjevovací přísahy.

Čís. 10936.

O návrhu na svolání schůze konkursních věřitelů rozhoduje konkursní komisař.

Rozhodl-li konkursní soud o věci, o níž měl rozhodnouti konkursní komisař, jde o zmatek podle § 477 čis. 2 c. ř. s.

(Rozh. ze dne 22. srpna 1931, R II 251/31.)

Úpadkoví věřitelé navrhli, by byla svolána schůze věřitelů. Úpadkový komisař však schůzi nesvolal, nýbrž předložil věc ú p a d k o v é m u s o u d u, jenž zamítl návrh úpadkových věřitelů. Rekursní soud